

నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

- డా.యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ఇప్పటికే మార్కెట్ లో విడుదలై సంచలనం సృష్టించిన ఈ నవల, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న తెలుగువారికి అందుబాటులోకి రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి ప్రత్యేక అనుమతితో కౌముదిలో సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ నవల ఒకేసారి చదవడానికి పుస్తకాన్ని ఇక్కడ కొనుక్కోవచ్చు. అచ్చంగా తెలుగు లింక్ [Click Here](#)

(గత సంచిక తరువాయి)

“వీలైనంత తొందరగా వచ్చి కలుసుకో” అని ధర్మారావు నుంచి ఫోన్ రాగానే కంగారు పడుతూ రవళి వెళ్ళింది. “రేపు ప్రొద్దున్నే నన్ను డిశ్చార్జి చేస్తున్నారు” అన్నాడు.

మనసు తేలికపడి, “కంగ్రాచ్యులేషన్స్ సర్” అంది.

“అర్జెంటుగా నిన్ను పిలిచింది అందుకు కాదు. నా హాస్పిటల్ బిల్లు నువ్వెందుకు కట్టావ్?”

ఆమె తెల్లమొహం వేసి, “నాకేం అర్థం కావట్లేదు. మీ బిల్లు నేను కట్టడం ఏమిటి?” అంది.

“కొద్దిగా ఇన్సూరెన్స్ డబ్బు వచ్చింది. యాక్సిడెంటు చేసిన ఆ లారీ వాళ్ళు కొంచెం డబ్బులు ఇచ్చారు. నా సేవింగ్స్ కొంత ఉన్నాయనుకున్నా. ఈలోపు హాస్పిటల్ గుమస్తా వచ్చి, క్యాష్ కౌంటర్లో ఎవరో పదిలక్షలు కట్టారని చెప్పాడు. నువ్వే అనుకున్నాను.

“నేను కాదు సర్. మీరు చెప్పే వరకు నాకీ విషయం అసలు తెలియదు.”

రాజా, చాణుక్యల వ్యవహారం ముఖ్యమంత్రి ఆంజనేయులుకి తలనొప్పి వ్యవహారంలా తయారైంది. పరనాతి సుఖానికి ఒకరు, రాజనీతి సలహాకి ఒకరు, ఇద్దరి అవసరమూ ఉంది. ఇద్దర్లో ఎవరినీ వదులుకోలేడు. ఏం చెయ్యాలి? ఇకనుంచీ ఇద్దరినీ ఒకచోట కలపకుండా ఉంచటం మంచిదన్న నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఒకరు ఉన్నప్పుడు ఇంకొకరికి అప్పాయింటెంట్ ఇవ్వద్దని పి.యేకి చెప్పతూ ఉండగా, ప్రభుదేవ్ హాస్పిటల్ నుంచి వచ్చిన డాక్టరు వేచి ఉన్నాడని అతను చెప్పాడు.

“అరెంటా?”

“మొన్న వచ్చారు సార్. ఈ రోజు పదింటికి రమ్మన్నాం”

“అలాంటి వాళ్ళని ఆఫీసుకు రమ్మనండయ్యా. ఇంటికెందుకు? సరే. పంపించు” చిరాగ్గా అన్నాడు.

ప్రస్తుతం ఆ ఆస్పత్రితో ముఖ్యమంత్రికి ఏమీ సంబంధం లేదు. రాజకీయాల్లో ప్రవేశిస్తున్న కొత్తలో రామానుజం అనే డాక్టరుతో కలిసి భాగస్వామ్యం పెట్టాడు. ఆ రోజుల్లోనే లాభం లక్షల్లో వచ్చేది. అయితే మంత్రి అయ్యాక సంపాదన కోట్లలో ఉండటంతో ఇక ఆ ఆస్పత్రి గురించి పట్టించుకోలేదు. దాన్ని రామానుజమే చూసుకుంటున్నాడు. పార్లనర్షిప్ డబ్బులు ఏడాది కొకసారి పంపుతాడు. కొత్త భవనానికి ప్రతిపక్ష నాయకుడు ప్రభుదేవ్ పేరు పెట్టినప్పుడు మాత్రం ముఖ్యమంత్రి హోదాలో రిబ్బను కట్టింగ్ కి వెళ్ళాడు. ఆ అపురూప చర్యకి ప్రజలు వేనోళ్ళ పొగిడారు. ఆ ఆలోచన చాణుక్యదే. దానికి తోడు ‘ఉచిత కిడ్నీ స్కీమ్’ వల్ల మరింత పేరు వచ్చింది. అదీ ఆ ఆస్పత్రి కథ.

ఓ ముప్పై ఏళ్ల యువకుడు లోపలికి వచ్చాడు. కూర్చోమని, “చెప్పండి డాక్టర్” అన్నాడు.

“నా పేరు కొట్నీస్. ముఖ్యమైన విషయం ఒకటి మాట్లాడుదామని వచ్చాను”

“కొట్నీస్. పేరు గమ్మత్తుగా ఉంది”

“నా తండ్రిగారు పుట్టినప్పుడు ‘డాక్టర్ కొట్నీస్ కి అమర్ కహనీ’ అని ఒక సినిమా రిలీజ్ అయ్యింది సార్. మా తండ్రిగారికి ఎంతో నచ్చిన ఒక త్యాగశీలి కథ అది. నాకా పేరు పెట్టి నిజాయితీగా పెంచారు. మెడిసిన్ చదివించారు. మన ఆసుపత్రిలో ఎప్పటినుంచో జరుగుతున్న దారుణం మీకు తెలియ చేద్దామని వచ్చాను సార్. ఈ విషయాలు మీ వరకూ వచ్చి ఉండవు” అంటూ ఉండగా సారమ్మ కాఫీ తీసుకుని వచ్చింది.

“ఒక్క నిమిషం” అంటూ ఒక కప్పు అతనికి ఇచ్చి, మరొకటి తాను తీసుకుంటూ సారమ్మతో “రాఘవుడు ఏమయ్యాడు?” అని అడిగాడు.

“రాలేదు. తండ్రికి కరోనా అట. నెల రోజులు రాదు” అంది.

“సరే. ఈసారి నుంచీ లోపలికి వచ్చేటప్పుడు గుమ్మం దగ్గర నిలబడి నేను రమ్మన్నాక రావాలి. అయినా ఈ పనులన్నీ నీకెందుకు. టెంపరరీగా ఎవరైనా పెట్టమని పి.య్యేకి చెప్పు” అని ఆమె వెళ్లి పోయాక, “చెప్పండి. ఏమి దారుణం జరుగుతోంది?” అని అడిగాడు.

“అక్కడ పేదలకు ఉచితంగా కిడ్నీ అమరుస్తారని మీకు తెలుసు కదా”

“అవును. దానికి ప్రభుత్వం కూడా సబ్సిడీ ఇస్తుంది. నా హాస్పిటల్‌కి నేనే సబ్సిడీ ఇప్పించు కుంటున్నానని ఎవరైనా పత్రికలవాళ్ళు వ్రాశారా?”

“అది చిన్న విషయం సార్. ఇక్కడ జరిగేది మనం సినిమాల్లో చూసే దానికన్నా దారుణం.”

“ఏం జరుగుతోంది? విషయం సూటిగా చెప్పండి”

“కిడ్నీ రాకెట్ గురించి మీకు తెలుసు కదా. పేదల కిడ్నీలు దళారీలు కొనడం ఒక పద్ధతి. రోగులకు తెలియకుండా కిడ్నీలు తీసి అమ్మటం ఒక పద్ధతి. మనం సినిమాల్లో చూసేది అదే.”

ఆంజనేయులు విసుగ్గా “ఆసుపత్రి గురించి అపాయింట్మెంట్ ఇచ్చాను. మీరు సినిమాల్లో కిడ్నీల గురించి చెప్తున్నారు. తొందరగా విషయానికి రండి” అన్నాడు. రాష్ట్రపతి, ముఖ్యమంత్రి మొదలైనవారి దగ్గరకి వచ్చే విజిటర్లు, అసలు విషయం మానేసి ఆ ఉద్వేగంలో ఉపోద్ఘాతాలు మాట్లాడటం మామూలే.

“వస్తున్నాను సార్. వస్తున్నాను. మీ ఆసుపత్రిలో దాదాపు సంవత్సరం నుంచి పని చేస్తున్నాను. నాది కిడ్నీ విభాగం కాదు కానీ ఇటీవలే ఒక విషయం తెలిసింది. సాధారణ కడుపు నొప్పితో వచ్చిన పేషెంట్‌కు టెస్టులు చేసినట్టు నాటకం ఆడి, రెండు కిడ్నీలూ పాడయ్యేయని చెబుతున్నారు. గవర్నమెంట్ ఉచితంగా ఒక కిడ్నీ ఇస్తుందని ఆపరేషన్ చేస్తున్నారు. ఒక కిడ్నీ దగ్గర నాలుగు కుట్లు వేసి, రెండో కిడ్నీ తీసి అమ్ముకుంటున్నారు. నిజానికి రెండూ ఆరోగ్యవంతమైన కిడ్నీలే. కొత్త కిడ్నీ ఉచితంగా వచ్చిందన్న సంతోషమే తప్ప, ఒకటి పోయింది అన్న అనుమానం రాదు. ఇంతవరకూ ఎవరికీ రాని ఈ ఆలోచన ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితమే రామానుజానికి వచ్చింది. కొత్త రకం మాఫియా సార్. బయట పడితే అరెస్టులు తప్పవు. మీకు కూడా ప్రమాదమే అని చెబుదామని వచ్చాను”

అతడు చెప్పిన న్యూస్ కి ఆంజనేయులు షాక్ అయ్యాడు. కుర్చీలోంచి లేచి కొట్టిన్ దగ్గరగా వెళ్లి అతని చేతులు తన చేతుల్లోకి తీసుకుని, “గొప్ప సాయం చేశారు డాక్టరుగారూ” అన్నాడు నిజాయితీగా. “రాజకీయాల్లో పడి ఆసుపత్రి విషయాలేమీ పట్టించుకోలేదు. అక్కడ ఇన్ని దారుణాలు జరుగుతున్నాయని తెలియదు. వెంటనే చర్యలు తీసుకుంటాను. బయటపడి ఉంటే, ఇన్నాళ్ళూ రాష్ట్రానికి చేసిన సేవ అంతా సునామీలో కొట్టుకుపోయినట్టు పోయేది. సంతోషంగా ఉంది. ఈ విషయం ఎవరికైనా చెప్పారా?” అని అడిగాడు.

“లేదండీ. విషయం తెలియగానే మీ దగ్గరికే వచ్చాను”

“సరే. మిగతాది నేను చూసుకుంటాను. మీరు వెళ్లిరండి. ఈ విషయం ఎక్కడా చెప్పకండి. నేను ఎంక్వయిరీ వేసే వరకూ మూడో కంటికి తెలియనివ్వకండి. రామానుజం సామాన్యుడు కాదు. ఈ విషయం మీ ద్వారా బయట పడిందని తెలిస్తే మీకే ప్రమాదం. జరుగుతున్న అన్యాయం నుంచి ప్రజల్ని రక్షించారు. మీరు చేసిన దానికి ఏదో రూపేణా బదులు తీర్చుకుంటాము” అన్నాడు.

కొట్నీస్ వెళ్ళిపోయాక చాణుక్యకి ఫోన్ చేసి అర్రెంటుగా రమ్మని, అతను వచ్చాక విషయం చెప్పాడు.

అంతా విని, “నీకు నాలుగే దార్లు” అన్నాడు చాణుక్య.

“ఒకటి... ఇక ముందు ఇలాంటి కార్యక్రమాలు మానెయ్యమని రామానుజానికి సలహా ఇవ్వటం.”

“బంగారు బాతుని వదులుకోడు”

“రెండు... అతనితో తెగతెంపులు చేసుకోవటం.”

“అది చాలా ప్రతిష్టాత్మక ఆస్పత్రి. దానితో సంబంధం లేదంటే ఎలక్షన్ల ముందు చాలా నష్టం”

“మూడు... అతడిని అరెస్ట్ చేయించటం”

“మనకి తెలియకుండానే ఆ ఆసుపత్రిలో అన్ని ఘోరాలు జరిగాయంటే ఎవరూ నమ్మరు. ‘కిడ్నీల విషయం ముఖ్యమంత్రికి కూడా తెలుసు’ అని అతనొక్కమాట బయటకి చెప్పే, ‘జైల్లో నా జీవితం’ అని ఆత్మకథ వ్రాసుకోవాలి”.

“ఇక చివరి మార్గం. అతడిని లేపేసి, ఈ వ్యవహారాలకి ఫుల్-స్టాపు పెట్టటం”

“అదే మంచిదనిపిస్తోంది”.

“టార్జానుకు చెప్పతా”.

“వారంలో పని జరిగిపోవాలి. ఈలోపులో ఆ డాక్టరు కొట్నీసుగాడు ఏ ప్రెస్ దగ్గరో నోరు జారితే కష్టం. పెనంలోంచి జారి కుంపట్లో పడతాం. వీలైతే వాడిని కూడా...”

“అలాగే” అంటూ చాణుక్య లేచాడు.

వాళ్ళకి తెలియని విషయం ఏమిటంటే, ముఖ్యమంత్రి దగ్గర నుంచి డాక్టర్ కొట్నీస్ హోమ్ మినిస్టరు దగ్గరకి వెళ్ళాడు. విషయం అంతా విని ఆయన అతడిని ప్రతిపక్షనాయకుడి దగ్గరకి తీసుకువెళ్ళాడు.

దేవ్ షాకయ్యాడు. “నా తండ్రి పేరు మీదున్న ఆస్పత్రిలో ఇన్ని దారుణాలా? ఆ పేరు పెట్టటంలో వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం కూడా అదే అనుకుంటాను. ఇదంతా ఆ చాణుక్య తెలివి. ఏ చెడ్డపేరు వచ్చినా, ఆ పాపం నా తండ్రికి తగులుతుందని వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం” అని కొట్టిన్ వైపు తిరిగి, “మీ పెద్దలు మంచి పేరు పెట్టారు డాక్టర్. దాన్ని మీరు సార్థకం చేసుకున్నారు. మిగతా విషయాలు మాకు వదిలి పెట్టండి” అన్నాడు.

కొట్టిన్ నమస్కారం చేసి లేస్తూ, “సార్... మీరేమీ అనుకోనంటే ఒక అనుమానం. అడగొచ్చా?” అన్నాడు.

దేవ్ నవ్వి, “అడగండి” అన్నాడు.

“నేనీ విషయం చెప్పగానే మీరు ఆనందిస్తారనీ, అసెంబ్లీలో ఈ విషయం లేవనెత్తుతా అంటారనీ, దుమారం రేగుతుందనీ అనుకున్నాను. ప్రపంచంలో ఎవరికీ రానంత దారుణమైన ఆలోచన సార్ ఇది. ఈ విషయం బయటకి వస్తే దేశం గగ్గోలు పెడుతుంది. బి.బి.సిలో కూడా వస్తుంది. ప్రభుత్వాన్ని కూల్చేటంత బలమైనది. ఈ అవకాశాన్ని మీరు ఎందుకు వాడుకోలేదు?”

“అసెంబ్లీలో లేవనెత్తుతే ఏమవుతుంది? ఆ ఆస్పత్రితో తనకి సంబంధం లేదంటాడు ముఖ్యమంత్రి. పైగా ఆ ఆస్పత్రి నా తండ్రి పేరు మీద ఉంది. మహా అయితే రామానుజాన్ని అరెస్ట్ చేస్తారు. అతడు రెండు వారాల్లో బయటకి వస్తాడు. చర్చలు, అసెంబ్లీలో గొడవలు. పది రోజుల్లో ప్రజలు ఆ విషయం మర్చిపోతారు. ఇంకా గొడవ చేస్తే సి.బి.ఐ ఎంక్వయిరీ వేస్తాడు. అదో అయిదేళ్ళు పడుతుంది. ఈ లోపులో రెండుసార్లు ఎన్నికలు వస్తాయి.”

ఇదేమీ చెప్పలేదు దేవ్. “ట్యూమర్ పెద్దదయితే మీరు ఏమి చేస్తారు డాక్టర్?” అని అడిగాడు.

తను అడిగిన ప్రశ్నకీ, పొంతన లేని అతడి మాటకీ అయోమయం చెందిన డాక్టరు, “ఆపరేషన్ చేసి తీసేస్తాను” అన్నాడు.

“మంచి సమాజం కోసం అలాంటి ఆపరేషన్లు చాలా చెయ్యాలి డాక్టరుగారూ. అది కేవలం రాజకీయాల వల్లా, అసెంబ్లీల వల్లా అవదు. మరో కొద్ది రోజుల్లో ఎలక్షన్స్ వస్తున్నాయి. అంతవరకూ ఓపిక పట్టండి. ఈ విషయం ఏమి చెయ్యాలా ఆలోచిస్తాను. మీకు కృతజ్ఞతలు. పోతే... వాళ్ళు చాలా అపాయకరమైన మనుష్యులు. మీ పేరు కూడా వాళ్లకి చెప్పానన్నారు. కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండండి”.

వాళ్ళ ఇద్దరి దగ్గరా శలవు తీసుకుని డాక్టరు బయటకి వచ్చి రవళికి ఫోన్ చేశాడు. “మీరు వెళ్ళమన్నట్టే ముందు ముఖ్యమంత్రి దగ్గరకి, ఆపై హోం మినిస్టరు దగ్గరకి వెళ్లాను. ఆయన ప్రతిపక్ష నాయకుడు దేవ్ వద్దకు తీసుకెళ్ళారు”.

“అయ్యో. చాలా చోట్ల తిరిగారన్న మాట”

“ఒక మంచి పని కోసమే కదా మేడమ్. పోతే...”

“చెప్పండి”

“మళ్ళీ నా మీదకు రాకుండా, మీరు సలహా ఇచ్చినట్టే, నా పేరు కొట్టిన్ అని చెప్పాను” అన్నాడు డాక్టర్ సుబ్బారావు.

“ఇంత డొంక తిరుగుడు వ్యవహారం దేనికి? పత్రికల వాళ్ళని పిలిచి మొత్తం అంతా చెప్పే అయిపోతుంది కదా. డాక్టర్ సుబ్బారావు ఎలాగో సాక్ష్యం చెప్తాడు. దానికన్నా ముఖ్యంగా... నష్ట పోయిన పేషెంట్స్ బోలెడుమంది ఉన్నారు. ఎవరి శరీరాన్ని పరీక్షించినా ఆ విషయం తెలుస్తుంది. వెంటనే ముఖ్యమంత్రిని అరెస్ట్ చేస్తారు” అన్నాడు చక్రధర రావు.

“మన గమ్యం ముఖ్యమంత్రిని అరెస్టు చేయించడం కాదు. ఆయనకి నిద్ర పట్టకుండా చెయ్యటం. ఆస్పత్రి రహస్యం మనకి తెలిసిందన్న విషయం తెలిస్తే ముఖ్యమంత్రి షేక్ అవుతాడు. ఈ విషయం ఎప్పుడు బయటకొస్తుందా అని ప్రతి క్షణం టెన్షన్ పడతాడు. కిడ్నీ వ్యవహారంలో అతడికి రామానుజానికీ గొడవ జరుగుతుంది. మన శత్రువు మనతో కాకుండా వేరొకరితో యుద్ధానికి వెళ్తే, అతడి శక్తి అక్కడే సగం తగ్గి పోతుంది. అది మనకి లాభం కదా”.

“ఇది కూడా ‘సంజూ’యే చెప్పాడా?” అన్నాడు.

రవళి కూడా నవ్వి, “కాదు. ‘అభియుక్తం బలవతా... చోరమ్ అవిశన్తి ప్రజాగరా...’ అని అయిదుగురు నిద్రపట్టనివారి గురించి భారతంలో విదురుడు చెప్పతాడు. బలవంతునితో విరోధం పెట్టుకున్నవాడు, సమస్యని పరిష్కరించుకోలేనివాడు, సంపద పోగొట్టుకున్నవాడు, తీరని కోరికలున్న వాడు, దొంగతనం చేసినవాడు... ఈ ఐదుగురికీ నిద్ర పట్టదని అంటాడు” అంది.

“అయితే నాకొక అనుమానం. ముఖ్యమంత్రికీ, రామానుజానికీ ప్రస్తుతం డబ్బు సమస్య లేదు. కిడ్నీ వ్యవహారం బయటపడితే ఎప్పటికైనా ప్రమాదమే కదా. ఈ నల్లబజారు వ్యవహారం మానేయమని ముఖ్యమంత్రి రామానుజంతో ఎందుకు చెప్పటం లేదు?”

“వీళ్ళకు డబ్బు సమస్య లేదు కానీ ప్రజలకు కిడ్నీ సమస్య ఉంది”

“కాస్త అర్థం అయ్యేలా చెప్పు”

“అది అర్థం కావాలంటే మీకు ‘ట్రయాడ్’ గురించి తెలియాలి. రామానుజం ట్రయాడ్ మెంబరు”.

“ట్రయాడ్ ఏమిటి?”

“ఇది మాఫియా సంస్థ. చైనాలో మొదలై, ఆ పై హాంకాంగ్, సింగపూరు, అమెరికా, ఇటలీ మొదలైన దాదాపు అన్ని దేశాలకీ చాప కింద నీరులా విస్తరించింది. ఈ మాఫియా బ్రాంచీలు ప్రతీ దేశంలోనూ స్థాపించబడ్డాయి. గతంలో చిన్నచిన్న మాఫియా ముఠాలు ఎవరికి వారే అన్నట్టు నేరాలు చేసేవి. ఇప్పుడలా కాదు. అన్నిటినీ ‘ట్రయాడ్’ తనలో కలిపేసుకుంటోంది”.

“మన చుట్టూ ఇంత క్రిమినల్ ప్రపంచం ఉన్నదని ఇంతవరకూ నాకు తెలీదు” ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు రావు.

“మీకే కాదు. చాలామందికి తెలీదు. ‘ఆర్గనైజ్డ్ క్రైమ్’ అని గూగుల్ వెతికితే దీని గురించి వస్తుంది సార్. ఈ ఇల్లీగల్ వ్యవస్థ ప్రభుత్వానికి సమాంతరంగా నడుస్తుంది. ప్రొటెక్షన్ డబ్బు తీసుకుని... ఆన్-లైన్ ఛీటర్స్ కీ, అన్-ఎథికల్ హేకర్స్ కీ రక్షణ కల్పించటం; రౌడీల నుంచి వ్యాపారస్తులనీ, పోలీసుల నుంచి వ్యభిచారులనీ కవర్ చేయటం, పోలీసులకూ క్రిమినల్స్ కీ మధ్య ‘సత్సంబంధాలు’ కుదర్చటం; టెర్రరిస్టులకీ, రౌడీలకీ ఆయుధ సప్లయి, కిడ్నాపులు, బ్లాక్ మెయిల్, డ్రగ్ ట్రాఫికింగ్... ఇలా ట్రయాడ్ చెయ్యని వ్యాపారం అంటూ లేదు. పోతే దీని కార్యకలాపాలన్నీ ఒక సిస్టమేటిక్ పద్ధతిలో జరుగుతాయి. ప్రతీదేశానికీ ఒక డ్రాగన్-హెడ్ ఉంటాడు. పోలీసులతో రేట్లు మాట్లాడేవారిని ‘గ్రీన్-పోల్’ అనీ, రోజువారీ వ్యవహారాలు చూసుకునేవారిని ‘ఆపరేషనల్ ఆఫీసర్’ అనీ, క్రిమినల్స్ ను సంస్థలో చేర్చుకునే వారిని ‘వైట్-పోల్’ అనీ... ఇలా రకరకాల పోస్టులు ఉంటాయి.”.

తన చెవులని తానే నమ్మలేనట్టు ఆయన వింటూ ఉండగా ఆమె కొనసాగించింది.

“వీరు రౌడీలని ఎంపిక చేసుకునే విధానం వెరైటీగా ఉంటుంది. తెలంగాణా నయ్యాం, కర్ణాటక సుదీప్ సింగ్, మాంగళూర్ రౌడీ సురేంద్ర బంట్వల్, యు.పి వికాస్ దూబేలు తమ అనుచరుల్ని ఎంపిక చేసుకునే వాదాన, కూడా ఇలాంటిదే. మొదటగా ‘వైట్-పోల్’ ఏదో చిన్న నేరం చేసి రెండు మూడు నెలలు జైలుకు వెళతాడు. అక్కడ లావుగా, బలంగా, అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా... బెయిల్ సంపాదించటానికి కూడా తన వారంటూ ఎవరూ లేని యువభైదీల్ని అక్కడ గుర్తిస్తాడు. వీళ్ళు ఎక్కువగా బీహారీలూ, ఒరియావాళ్ళూ అయి ఉంటారు. ఏళ్ల తరబడి జైళ్ళలో మగ్గి, ప్రపంచం మీదా, మనుష్యుల మీదా చాలా కసితో ఫస్టేషన్ తో ఉంటారు. వీళ్ళతో స్నేహం చేసి, గ్యాంగులో చేరటానికి వీరు ఒప్పుకుంటే, తనవారికి వీరి వివరాలు అందచేసి బెయిల్ ఇప్పిస్తాడు. అక్కడితో అతడి పని అయిపోతుంది. వారు బయటకి వచ్చాక ట్రయాడ్ వారికి రోటీ, కపడా, మకాన్ తో పాటూ స్త్రీలని, లేదా పురుషుల్ని కూడా అరేంజ్ చేస్తుంది. కుటుంబ సభ్యుల్లా ఆదరిస్తుంది. దాంతో వాళ్ళు ఆ సంస్థ కోసం దేనికైనా తెగించేటంత కృతజ్ఞులై ఉంటారు. తరువాతి స్టేప్ ట్రెయినింగ్..! జైలు నుంచి ఇలా తీసుకుచ్చిన ఖైదీలకి మర్డర్, టార్పర్, కిడ్నాప్, షూటింగ్ మొదలైన వాటిల్లో ట్రయినింగ్ ఇచ్చేవారిని ‘రెడ్-పోల్స్’ అంటారు. మనకి లాండ్-సెటిల్మెంట్స్, పరువు హత్యలు మొదలైన వాటికి మనుష్యులు కావాలంటే జైల్లో జీవిత ఖైదీలని సంప్రదించాలి. ఆ ఖైదీలతో గ్రీన్-పోల్స్ రెగ్యులర్ టచ్ లో ఉంటారు. వారు అడ్రసు ఇస్తారు. సుపారీ తీసుకొని

హత్యలు చేయటం, అప్పులు వసూలు చెయ్యటం, పరువు హత్యలు, మనీ లాండరింగ్, హత్యకేసుల్లో శత్రువుల నుంచి రక్షణ, బ్యాంకు అప్పులు ఎగ్గొట్టిన వారిని విదేశాలకు పంపటం, దొంగ పాస్-పోర్టులు, వీసాలు... ఏ అవసరం వచ్చినా సరే, ఈ సంస్థలో మెంబర్ని పట్టుకొని తగిన రుసుము చెల్లించి ఆశ్రయిస్తే, మిగతా వ్యవహారం అంతా వారే చూసుకుంటారు. ఇదీ సిస్టం..!”

“మైగాడ్... దీనికీ రామానుజానికీ ఏమిటి సంబంధం?”

“చట్టరహితమైన ప్రతీదీ ‘ట్రయాడ్’ లో దొరుకుతుంది సర్. లివరు నుంచి గుండె వరకూ, గర్భం నుంచి కిడ్నీ వరకూ వీరు అమ్మనిది లేదు. ‘ఆరోగ్యంగా ఉన్నవారి రెండు కిడ్నీలు తీసి, తిరిగి ఒక కిడ్నీ అమర్చి ప్రజాసేవ చేయడం’ అన్న ఎవరికీ రాని ఆలోచన బహుశా వీరిదే అయి ఉంటుంది. దాని కోసం దేవ్ హాస్పిటల్సుని తమ మాఫియా లిస్టులో చేర్చుకున్నారు. అప్పట్లో రామానుజం చాలా చిన్న డాక్టరు. అందుకే ఈ చీకటి వ్యవహారానికి వప్పుకున్నాడు. ఇప్పుడు సడెన్గా ‘..నేను మంచివాణ్ణి అయిపోయాను. మీతో సంబంధాలు తెంచుకుందామనుకుంటున్నాను’ అని చెప్పటం అంత సులభం కాదు. తమ సంస్థలో పని మానేసి బయటికెళ్లిన వాళ్ళని ఏ చీకటి సంస్థా వదిలి పెట్టదు. కాబట్టి రామానుజం ఆ సంస్థతో తెగదెంపులు చేసుకోవటం కలలో మాట”

“మరిప్పుడు ఆంజనేయులు ఏం చేస్తాడు?”

“ఏమి చెయ్యాలో తెలియక వేడి రేకు మీద పిల్లిలా తిరుగుతూ ఉంటాడు. అందుకేగా మనం ప్రెస్ దగ్గరకు వెళ్ళకుండా, కేవలం అతడికి మాత్రమే ఈ విషయం తెలిసేలా చేసింది. ఇంత పెద్ద మాఫియాతో సంబంధమున్న రామానుజాన్ని ఎదుర్కోవటమంటే కొండతో పొట్టేలు ఢీకొనడం లాంటిది. మన ముఖ్యమంత్రి ఏమి చేస్తాడో చూద్దాం.”

“కానీ నీకు ముఖ్యమంత్రి మీద వ్యక్తిగతమైన పగా, ద్వేషం లేవుగా రవళీ”

“మనిషి పట్ల ద్వేషం ఏమీ లేదు సార్. ద్వేషం వ్యవస్థ మీద..! ఏ వ్యవస్థలో నాయకుడు పనికిరాని వాడూ, వ్యసనపరుడూ, లంచగొండి అవుతాడో ఆ వ్యవస్థలో చాలామంది చాణుక్యలాంటి సూడో మేధావులూ, టార్జాన్ లాంటి రౌడీలు, దౌర్భాగ్యులైన మీసాల్రాజాలూ, కుక్కగొడుగుల్లాంటి అతడి స్నేహితులూ పెరుగుతారు. బిల్డింగ్ శిథిలమైనప్పుడు అందులో తేలూ, పామూ, జెర్ర లాంటి విషప్పురుగులు చేరటం సహజం. తొలగించడానికి రెండే మార్గాలు. పెస్టిసైడ్స్ చల్లడం. లేదా బిల్డింగు మొత్తం కూలగొట్టటం..! చూద్దాం ఏం జరుగుతుందో. ప్రస్తుతం చాణుక్యా, ముఖ్యమంత్రి కలిసి రామానుజాన్ని ఎలా తొలగించుకోవాలా అని ఆలోచిస్తున్నారు. దానికి టార్జాన్ని పురమాయించారు. టార్జాన్ రామానుజాన్ని చంపినా, చంపబోతున్నాడని రామానుజానికి ముందే తెలిసినా, ట్రయాడ్ వాళ్లు టార్జాన్ ని వదలరు. అదే వాడికి ఆఖరి

రోజు. ఎల్లమంద ఆత్మ శాంతించే రోజు..! మా ఇంట్లో అతడి తల బ్రద్దలు కొట్టిన దృశ్యం నేనింకా మర్చిపోలేదు. ఆ ఆర్తనాదం ఇంకా నాకు వినిపిస్తూనే ఉంది” ఆమె కళ్ళు తడి అయ్యాయి.

ఆ మూడే నుంచి ఆమెని బయటకు తీసుకురావటం కోసం, “ఇన్ని వివరాలు నీకు ఎలా తెలిసాయి రవళీ?” అని అడిగాడు.

“మన మనిషి సారమ్మ అక్కడ ఉన్నదనే విషయాన్ని మరిచిపోతున్నారు.”

చక్రధరరావు విభ్రాంతుడై “నిన్ను చూస్తుంటే నాకు శకుని గుర్తొస్తున్నాడు” అన్నాడు. ఆమె అర్థం కానట్టు చూసింది.

“శకుని కథ తెలీదా?”

తెలీదన్నట్టు తల ఊపింది.

“మొన్నటి వరకూ నాకూ తెలీదు. మొన్న కేరళ వెళ్ళినప్పుడు చూశాము. కొల్లాం దగ్గర పవిత్రేశ్వరంలో శకుని గుడి ఉంది. కురువార్ తెగవారు కొలుస్తారు. శకుని అనగానే మనకి విలన్ గుర్తొస్తాడు. కాదు. నా దృష్టిలో అతడు హీరో. అతడి అక్క గాంధారి. సుబల మహారాజు కూతురు. ఆమె వివాహం జరగానే భర్త చనిపోతాడని జ్యోతిష్కులు చెప్పినప్పుడు, ముందుగా ఒక మేకతో వివాహం జరిపించి, దాన్ని వధించి ఆ విషయం చెప్పకుండా ధృతరాష్ట్రుడికిచ్చి చేస్తారు. తనని మోసం చేశారని ధృతరాష్ట్రుడు సుబలరాజునీ, అతని వందమంది కొడుకుల్నీ కారాగారంలో బంధిస్తాడు. రోజూ గింజ మాత్రపు అన్నం ఇస్తారు. మరణం తప్పదని తెలిశాక, అందరూ తమ తిండి త్యాగం చేసి చిన్నవాడిని బ్రతికించి, ఆకలితో ఒకరొక్కరే చనిపోతారు. మరణించే ముందు తండ్రి కొడుకు కాలి మీద తన ఎముకతో పొడిచి, పగ తీరేవరకూ ఆ గాయాన్నీ, పగనీ, బాధనీ మర్చిపోవద్దని మాట తీసుకుని మరణిస్తాడు. భర్తని బ్రతిమాలి ఆ ఒక్క తమ్ముడినీ కారాగారం నుండి విడిపిస్తుంది గాంధారి. అతడే శకుని. దుర్యోధనుడితో చేరి పాండవుల మీద ద్వేషం నూరిపోస్తాడు. యుద్ధం జరిగితే కౌరవ నాశనం తప్పదని అతడికి తెలుసు. తండ్రి ఎముకతో చేసిన పాచికలతో జూదం ఆడించి, కురుక్షేత్ర యుద్ధానికి తొలి బీజం వేస్తాడు. ఆ విధంగా కౌరవజాతిని నాశనం చేసి, పగ సాధిస్తాడు.”

“మొత్తానికి నన్ను శకునితో పోలుస్తున్నారు” నవ్వుతూ అన్నది.

“జరిగిన అన్యాయానికి ఎన్నాళ్ళు వేచి ఉండాలి? ఏ రకంగా పగ తీర్చుకోవాలి? అన్న చదరంగపు ఎత్తుల విషయంలో శకునికి మించినవారు లేరు. ఒక్కడే వందమంది కౌరవులని చంపి పగ తీర్చుకున్నాడు. ధృతరాష్ట్రుడిని చంపకుండా పుత్రశోకంతో వదిలిపెట్టాడు. అది మరీ బాధ”

“మీసాలాజా, అతని స్నేహితులు, ఇనస్పెక్టరు జాక్సన్, చాణుక్య, ముఖ్యమంత్రి... మన లిస్టు కూడా చాలా ఉంది” స్వగతంగా అనుకుంది. మానభంగానికి ముందు అంజి సారమ్మని ఎంత దారుణంగా కొట్టాడో చెల్లి చెప్పింది ఆమెకు గుర్తుంది.

-36-

ప్రొద్దున పదింటికి దేవ్ హాస్పిటల్లో ప్రవేశించాడు టార్జాన్. ముందే అపాయింట్మెంట్ తీసుకోబట్టి సరాసరి రామానుజం ఛాంబరులోకి వెళ్ళాడు.

“కూర్చో. నీ పేరు అహ్మద్ ఖాన్ కదూ. ఏమిటి నీ ప్రాబ్లమ్?”

“అజీర్తి. కీళ్ల నొప్పులు. భుజాల నొప్పులు. రాత్రి సరిగా నిద్ర పట్టడం లేదు”

“ఒక దానికి ఒకటి సంబంధం లేని రుగ్మతలు. చాలా టెస్టులు చేయాలి. నాలుగైదు సార్లు ఆస్పత్రికి రావాల్సి ఉంటుంది. వస్తావా?”

“అదేమిటి సార్. ఆరోగ్యానికి మించింది ఏం ఉంటుంది? రాకుండా ఎలా ఉంటాను?”

“రావాలంటే నువ్వు బ్రతికి ఉండాలి. నిన్ను ట్రీట్ చెయ్యటానికి నేను బ్రతికి ఉండాలి. భూకంపం వచ్చి ఈ ఆసుపత్రి కూలిపోకుండా ఉండాలి. ఎలా ఉంది జోకు” అని నవ్వేసి, “ఊరికనే అన్నాలే. ముందు ఒక ఇంజక్షన్ ఇస్తాను. రేప్రొద్దున్నించీ పరీక్షలు మొదలుపెడదాం” అంటూ నర్సుని పిలిచాడు. ఆమె ఇంజక్షన్ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాక టార్జాన్ డాక్టరుకి “తాజ్ మహల్ బొమ్మ. మా తమ్ముడు ఆగ్రా నుంచి పంపించాడు సార్. పెట్టుకోండి” అంటూ ఒక ప్యాకెట్ ఇచ్చి శలవు తీసుకున్నాడు.

ఆ పై ఐదు నిమిషాలకి రామానుజానికి ఫోన్ వచ్చింది. “డాక్టరుగారూ. మీకు వచ్చిన బహుమతిలో బాంబు ఉంది జాగ్రత్త” అని ఒక స్త్రీ స్వరం వినిపించింది.

“కిడ్నీ రాకెట్ గురించి ఆంజనేయులుకి తెలిసింది, కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండమని నిన్న ఫోన్ చేసింది కూడా నువ్వే కదా.”

“అవును డాక్టరుగారూ”

“ఎవరు నువ్వు”

“అది అంత అవసరమా సార్?”

“సరే వద్దులే. నువ్వు చెప్పినట్టే పేషెంట్ ఒకతను వచ్చాడు. నువ్వు వర్ణించినట్లు టార్జాను లాగానే ఉన్నాడు. ఆగ్రా నుంచి వచ్చిందని తాజ్ మహల్ పార్కింగ్ ఇచ్చాడు. మా వాళ్ళు ఇప్పుడే అతి జాగ్రత్తగా దాన్ని విప్పారు. నువ్వు ఇచ్చిన ఇన్స్ట్రక్షన్ తప్ప. ఆ విగ్రహంలో ఏ బాంబూ లేదు. అనవసరంగా మమ్మల్ని భయపెట్టావు”.

“మీ మీద హత్యా ప్రయత్నం జరుగుతుంది. కొద్దిగా జాగ్రత్తగా ఉండండిని చెప్పాను. అలా చెప్పడం తప్పా డాక్టరు గారూ”

“ఇదంతా చూస్తుంటే నా సమయం వృధా చేయడానికీ, నన్ను టెన్షనులో పెట్టడానికి నువ్వు ఆడిన నాటకంలా కనబడుతోంది. “

ఈ సంభాషణ ఇక్కడ ఇలా జరుగుతూ ఉండగా, ఆసుపత్రి వరండాలో నడుస్తూన్న టార్జాన్ కి అకస్మాత్తుగా కడుపులో తిప్పినట్లు అయింది. ఒక మూలగా ఉన్న బెంచి మీద కూర్చున్నాడు.

“క్షమించండి డాక్టరు గారూ. పొరపాట్లు ఎప్పుడైనా జరగొచ్చు. ఇక పై మిమ్మల్ని విసిగించను”.

“నీ పొరపాటు ఖరీదు ఎంతో నీకు తెలుసా? ఒక ప్రాణం”

“ఖరీదైన వస్తువు పొందాలంటే ఎంత ఖర్చైనా పెట్టాలి కదా డాక్టరుగారూ”

టార్జాను స్పృహ తప్పి కూర్చున్న బల్ల మీదే పక్కకి వాలి పోయాడు.

“ఎవరు నువ్వు? ఎందుకు నా ప్రాణాల మీద నీకింత ప్రేమ?”

“అది అంత అవసరం లేదని చెప్పానుగా సార్. ఈసారి ఆ టార్జాన్ వస్తే మాత్రం కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండండి. మీ గదిలోకి వచ్చే ముందు మెటల్ డిటెక్టరుతో పరీక్షించిన తర్వాతే లోపలికి రానివ్వండి”

టార్జాను పక్కకి వాలిపోగానే, దాని కోసమే వేచి ఉన్నట్లు ఇద్దరు మనుష్యులు అతడి శరీరాన్ని ఎత్తి స్ట్రెచర్ మీద పడుకోబెట్టి ఆసుపత్రి వెనక ఉన్న గదికి తీసుకెళ్లారు.

“అతనిక రాడు”

“అదేమిటి డాక్టరు గారూ. ఎందుకు రాడు?”

“మా ఆసుపత్రి మార్చురీలో ఉన్నాడు కాబట్టి”

(కొనసాగింపు వచ్చేనెల)

[Click here to share your comments](#)